

Nr 652

Av herr Nestrup m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 63, angående den tekniska skolutbildningen.

Den tekniska skolutredningen av år 1948 betonar i sitt år 1955 avgivna betänkande, att här i landet behöver utbildas flera s. k. gymnasieingenjörer än vad nu är fallet. Utredningen har även kommit med förslag om utvidgning av nuvarande tekniska gymnasier (= tekniska läroverk) och uttalat önskvärdheten av inrättande av nya bl. a. i Halmstad.

Vid remissbehandlingen har praktiskt taget alla remissinstanser understrukit den tilltagande bristen på ingenjörutbildad personal. Sälunda säger skolöverstyrelsen att utbyggnadsförslaget förefaller blygsamt och måste betraktas som allenast en första utbyggnadsetapp. På samma sätt uttrycker sig arbetsmarknadsstyrelsen och telestyrelsen. Skaraborgs länsstyrelse säger: "Det är nödvändigt med en större utbyggnad än den föreslagna". Arbetsgivareföreningen, Industriförbundet och Mekanförbundet understryker betydelsen av att bristen på teknisk personal avhjälpes; utredningsförslaget är ett minimiprogram och innebär endast ett första steg med hänsyn till att behovet kan beräknas bli fördubblat inom de närmaste tio åren. Hantverks- och småindustriförbundet menar, att behovet av teknisk personal är stort, och påpekar, att det expanderande yrkesskolväsendet kommer att kräva många tekniskt utbildade som lärare. TCO säger: "Förslaget är ett program på mycket kort sikt. Överstyrelsen för yrkesutbildning måste under det närmaste året inkomma med förslag till den vidare utbyggnad, som den ökande efterfrågan fordrar." 1949 års arbetskraftsutredning framhåller, att bristen på ingenjörer är särskilt allvarlig, och en utbyggnad av alla slags tekniska skolor torde höra till de mest angelägna uppgifterna på utbildningsväsendets område.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 63 år 1956 har ecklesiastikministern i det stora helt följt utredningens förslag, särskilt då det gällt utbyggnaden av redan befintliga tekniska läroverk. Av föreslagna helt nya sådana föreslår emellertid statsrådet nu, att endast ett nytt tekniskt läroverk, nämligen i Karlstad, skall inrättas fr. o. m. 1957—1958 eller den senare tidpunkt Kungl. Maj:t må bestämma.

Med detta förslag synes det oss, att tidpunkten för inrättande av ytterligare tekniska läroverk skjutes alltför långt in i framtiden. Då utredningen och även statsrådet ställer som krav på de kommuner, vilka kan tänkas vilja stå som huvudman för ett tekniskt läroverk, att erforderliga

lokaler för undervisning och laborationer jämte inredning och utrustning etc. skall vara fullt färdiga, innan undervisning får påbörjas, anser vi det vara nödvändigt, att det snarast bestämmes var dessa tekniska läroverk skall förläggas och preliminärt vid vilken tidpunkt de skall börja sin verksamhet.

Halmstads stadsfullmäktige har i skrivelse den 11 februari 1954 hemställt hos utredningen, att den måtte föreslå, att ett tekniskt gymnasium inrättas i staden. Utredningen har funnit starka skäl tala för att så sker. Den säger bl. a. att inom Västsverige den föreslagna utvidgningen av det tekniska läroverket i Borås ävensom ett inrättande av ett tekniskt gymnasium i Halmstad kan visa sig otillräckligt för de ökande ungdomskullarna och att fråga kan uppkomma om ytterligare utvidgning av den tekniska läroverksorganisationen jämväl i Västsverige. Utredningen pekar på det faktum att mellan en linje Hälsingborg—Hässleholm—Karlskrona i söder och en linje Göteborg—Borås—Jönköping mer än 18 mil norr därom inga tekniska läroverk finns. Nu ligger Halmstad ungefär mitt emellan dessa linjer. Det naturliga rekryteringsområdet för ett tekniskt läroverk i Halmstad skulle komma att omfatta hela södra och mellersta delen av Halland och sydvästra Småland utefter en ungefärlig linje dragen från Varberg över Gislaved—Anderstorp—Värnamo—Ljungby—Markaryd. Därtill kommer vissa delar av nordvästra Skåne. I Halmstad liksom inom hela detta område finns en rikt differentierad industri. En hel del av Smålands bekanta småindustrier påträffar man ävenledes här. Kommunikationerna med Halmstad är mycket goda, och dessa trakter har alltid utgjort ett naturligt rekryteringsområde för gymnasiet vid Halmstads högre allmänna läroverk. Realskolor av allmän typ finns i Falkenberg, Oskarström, Hyltebruk, Gislaved, Smålandsstenar, Ljungby, Strömsnäsbruk, Laholm, Båstad och Örkelljunga samt i förening med allmänt gymnasium i Halmstad, Varberg och Värnamo, vartill kommer praktisk realskola i Halmstad.

Trots inrättande av gymnasier i Varberg och Värnamo och handelsgymnasium i Halmstad har elevantalet i gymnasiet vid Halmstads läroverk undan för undan vuxit och utgör nu nära 400. Naturligtvis har inrättandet av de nyss nämnda gymnasierna betytt mycket för att minska trängseln vid inträdet på gymnasiet i Halmstad, och en undersökning har visat att inrättandet av ett tekniskt läroverk i Halmstad skulle verka på samma sätt.

I Halmstad ser man gärna att ett tekniskt läroverk kommer till stånd så snart ske kan.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att i Halmstad skall från och med början av budgetåret 1958/59 eller den senare tid-

punkt Kungl. Maj:t bestämmer successivt upprättas ett tekniskt läroverk på de villkor som i propositionen 63 sid. 71 under e) finns angivna.

Stockholm den 22 februari 1956

Nils Nestrup

Anders Pettersson

Gust. Nilsson

i Göingegården

Tore Bengtsson

Ingemund Bengtson
